

ПРО ОНОВЛЕННЯ ОСВІТНІХ ПРОГРАМ ІНЖЕНЕРНИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ

АКСЬОНОВА І.М.

Одеська державна академія будівництва та архітектури, м. Одеса, Україна

Сучасні тенденції попиту суспільства до якісних інфраструктурних об'єктів та їх раціонального розгалуження потребують інноваційних проєктів та такої ж їх реалізації. Для цього необхідні якісно інші фахівці. Вища освіта готує відповідних спеціалістів за необхідними освітніми програмами (ОП).

В післявоєнний час відновлення та будівництво систем водопостачання, тепlopостачання, транспортних систем та інші інфраструктурних об'єктів базуються на новітніх досягненнях інженерних наук та й ні тільки. Тому освітні програми відповідного напрямку повинні регулярно оновлюватися їх освітні компоненти (ОК) переглядатись з урахуванням розвитку нових будівельних технологій, інноваційних інженерних рішень, отримання нових матеріалів та раціональних еколого-економічних розрахунків.

Все це стає основою до системного перегляду змісту чинних та нових освітніх програм з урахуванням політики сталого розвитку суспільства. Крім оновлення освітніх програм важливим є аналіз освітньої діяльності за освітньою програмою, тобто стану системи внутрішнього забезпечення якості освіти в закладі вищої освіти на рівні освітньої програми. Причому важливо враховувати що освітня діяльність за освітньою програмою здійснює відповідна кількість викладачів з різних кафедр і можливо з декілька інститутів, факультетів, а також з залученням до освітнього процесу професіоналів практиків. В той же самий час на кафедрі може реалізовуватися декілька таких освітніх програм.

Проведення комплексного аналізу стану освітньої діяльності за освітньою програмою, по іншому самооцінювання, має важливе значення для розвитку внутрішньої системи забезпечення якості освіти в цілому. Процедура самооцінювання освітньої програми необхідно чітко визначити, ретельно прописати у нормативних документах й послідовно впроваджувати. Тоді з формальної звітності вона стане двигуном до розвитку. Коли чесно визначити проблеми, яких на сьогодні достатньо, тоді й можливо перейти від стагнації до руху в позитивному напрямку, що особливо потребують освітні програми інженерних спеціальностей.

Майбутнє за глобальними інфраструктурними проєктами та їх впровадженням, тому якість освітніх програм та освітньої діяльності має відповідати запиту часу. На сьогодні необхідно констатувати такі програми мають невелику кількість здобувачів тому не велику селективність, що значно

погіршує відбір дійсно гарних спеціалістів. Потреба чесного та об'єктивного самоаналізу конче необхідна. Є потреба оцінити:

- привабливість та актуальність назв ОК;
- чіткість та логічність структурної схеми освітньої програми;
- відповідність та можливість реалізації програмного результату навчання в освітньому компоненту;
- відповідність кваліфікації та здатності викладача реалізовувати ОК;
- чіткість та зрозумілість критеріїв оцінювання програмних результатів навчання та в цілому набутих компетентностей й так далі за кожним елементом що складає програму.

Створення освітньої програми це складний структурний процес, ще складніше оновлення ОП які мають відповідну історію її реалізації. Зазвичай освітній процес за такими ОП відпрацьований: йде з року в рік по накатаному; викладацький склад досвідчений, практично, незмінний; методичне забезпечення напрацьовано, як правило періодично оновлюється. та тим легше себе умовити що все добре все йде як потрібно. Однак оновлення освітнього компонента потребує уважного та вчасного ставлення до появи та втілення інноваційних технологій, матеріалів та інших інженерних рішень. Тому оновлення ОК базується на наукових досягненнях викладача, але не формально додавання до переліку рекомендованої літератури.

Важливим є критерії оцінювання за програмними результатами навчання які визначені в освітньому компоненті. Якщо програмні результати навчання за матрицею обрані за формальною ознакою, але не мають змістовного наповнення, то й критерії оцінювання узагальнені та можуть використані до будь-якого програмного результату навчання.

Планування результату на виході по суті є програмний результат навчання. Якщо підходити з такого погляду до цього питання, планувати кінцевий результат, то відповідні матриці в освітній програмі будуть ілюструвати закінчену модель спеціаліста. Модель така стає динамічною відповідно критеріям оцінювання та реальною до впровадження. Що особливо важливо, стає зрозумілою: абітурієнту, здобувачу, викладачу й в першу чергу роботодавцю. Ясно, що все сказане вище стосується всіх освітніх програм, однак для програм інженерних, особливо магістерських, стосується більше. Уявимо собі такого спеціаліста: має добу базу з загальнотехнічних наук, добре працює з інформацією, щодо інноваційних досягнень в відповідній сфері, має набір відповідних соціальних навичок: планування, організації, презентації та набір загальних та фахових компетентностей у міксі з особистими здібностями й суттєво, швидко реагує на зміни тобто: змінюється відповідно змінам.